

SUPLIMENT
AL
ZIARULUI

ZORIANI

POMUL

de

CRĂCIUN

Anul acesta

Pe Moș Crăciun îl cheamă Văcăroiu

Orice povești le-am spune la copii,
sau la cei triști (pensionari, handicapați),
sau la șomeri, sau la salariați, sau la ce-or fi...
Degeaba! Totul vine de la emanații!
E-am crezut Moș Crăciun pe-âl împușcat,
Apoi pe-âl fără gît (de mineri debarcați),
plină mai ieri, pe Stoiljan, care-a dat roiu'.
Zadarnic! Moș Crăciun e Văcăroiu!
De-acum încolo, el ne dă de toate:
impozite, scumpiri, calorifer ca sloiu',
o grevă-două, TVA și alte bețe-n roate.
Pe Moș Crăciun îl cheamă Văcăroiu!
El ne aduce-n sac salam cu sola, piine,
zahăr, ulei, orez și brinză cu butoiu',
„Implementînd” speranța în ziua de miine
Pe Moș Crăciun îl cheamă Văcăroiu!
Iar dacă ăia-n Parlament vorbesc de toate
Și, după cum se cîntă, joacă tontoroiu',
El ne dă, încă, acte de proprietate
Pe Moș Crăciun îl cheamă Văcăroiu!
Premieri sînt, au fost și-or să mai fie
mai buni, mai răi, după cum le e soiu'
Însă, în acest an, în biata Românie
Pe Moș Crăciun, îl cheamă Văcăroiu!
Să fie sărbătoare de Crăciun, las'că e bine
Și-lav dacă a ajuns o mie țoiu'
În schimb crește șeptelul, stăm O.K. la bovine.
Pe Moș Crăciun, îl cheamă Văcăroiu!
Moș Crăciun, Moș Crăciun,
Tu ești darnic și ești bun.
Noi sîntem popor cuminte,
Cum am fost și înainte.
Am răbdat rele de toate
La orașe și la sate
Toate industrializate
și cooperativizate.
Dar de-ai'ta libertate
S-a lipsit burta de spate.
Și la anul dacă vîi
Pe cîți ne mai găsești vîi?
Așadar, fii bun mata
și n-o țineți tot așa
Dacă, nu, copiii-ți spun
Că-și găsește alt Moș Crăciun...

Prețul acestui supliment
este doar 15 lei.

Mai ieftin decît o cios-
virtă de șoric.

De ce și de cînd

Pomul de Crăciun ?

Pomul de Crăciun. De unde și de cînd acest obicei de a sărbători sfintele sărbători ale nașterii Domnului, prin împodobirea bradului? Încă din cele mai vechi timpuri influența ramurilor verzi, a focului și a credinței întru Hristos, care s-a făcut simțită cu precădere la romani, au fost punctele de plecare pentru ceea ce avea să devină, în zilele noastre Pomul de Crăciun.

Legenda spune că romanii își dăruiau în ziua Calen-delor ramuri verzi despre care se spunea că aduc noroc. Aceste ramuri verzi, (de obicei de brad ori pin) constituiau obiect de decor al caselor și curților. Ramurile de brad erau socotite inițial un mijloc de apărare a locuinței de demoni.

Prima apariție a Pomului de Crăciun împodobit cu flori ghirlande și podoabe, este datată din anul 1514 cînd, în localitatea Roval (Tolin) se purtau în procesiune astăzi de brazi împodobiți, care erau așezați apoi în piața publică.

Cu toate acestea, forma actuală de prezentare a Pomului de Crăciun, împodobit cu luminări, gâteli și decorațiuni, a pornit din vestul Germaniei abia la începutul secolului XIX. Curînd, acest simbol al sărbătorii Crăciunului a cucerit aproape întreaga lume. După terminarea primului război mondial, Pomul de Crăciun a intrat și în tradiția românilor, venind dinspre nord-vestul Transilvaniei și popularizîndu-se mai cu seamă la orașe. Și chiar dacă, în România, tradiționalul simbol al Crăciunului este „Steaua”, Pomul de Crăciun a devenit unul dintre cele mai frumoase, mai apreciate și mai răspîndite obiceiuri de sărbătorire a nașterii Domnului.

Tradiție și credință

În colectivitățile umane poate cel mai de preț fapt de cultură îl constituie tradiția. Fără tradiție și fără credință, omul nu ar fi existat. Cu atît mai mult la noi, țara atît de încercată de o istorie zbuciumată, aflată la răscrucea marilor drumuri europene, înconjurată de trei imperii care de care mai pizmașe, o țară bogată și frumoasă cum nu este alta pe pămînt, tradiția, credința în virtuțile neamului, credința în Dumnezeu și în muncă, conștiința dreptății noastre în fața istoriei, nevoia de unitate pentru a birui în toate cele au impus folclorul ca o armă. Este și cazul faptelor de folclor

Obiceiuri

legate de sărbătorile de iarnă, a căror o-bișie se pierde în istoria daco-romană. Colinda și celelalte obiceiuri stau mărturie de necontestat pentru continuitatea noastră pe acest pămînt, pentru latinitatea noastră, pentru originea noastră care se trage din neamurile dacice și getice a similitate de cultura latină. La fiecare Crăciun, an de an, cu bucurie ne spunăm pe mim colindatorii, primim pe aceia care urîndu-ne sănătate și viață îndelungată, ne readuc în memorie virtuțile naționale

(În pag. a doua — cîteva obiceiuri de Crăciun la români).

Moș Crăciun

Moș Crăciun cu plete dalbe
A sosit de prin nămeți
Și aduce daruri multe
La felțe și băieți
Moș Crăciun, Moș Crăciun !

Din bătrîni se povestește
Că în toți anii, negreșit,
Moș Crăciun, prîbeag sosește
Niciodată n-a lipsit.
Moș Crăciun, Moș Crăciun !

Moș Crăciun cu plete dalbe
Încotro vrei s-o apuci
Ți-aș cînta „Florile dalbe”
De la noi să nu te duci.
Moș Crăciun, Moș Crăciun !

Astăzi s-a născut Hristos

Astăzi s-a născut Hristos
Mesia chip luminos
Lăudați și cîntați
Și vă bucurați

Mititel și-nfășețel
În scutece de bumbacel
Lăudați și cîntați
Și vă bucurați

Vîntul bate, nu-L răzbate
Neaua ninge, nu-L atinge
Lăudați și cîntați
Și vă bucurați

Și de-acum plină-n vecie
Mila Domnului să fie
Lăudați și cîntați
Și vă bucurați

Dorim tuturor
cititorilor noștri

SĂRBĂTORI FERICITE !

OBICEIURI DE CRĂCIUN LA ROMÂNI

Ceata flăcăilor

Se obișnuiește, mai ales în zonele sătești ca imediat după Praznicul Sfântului Nicolae, (6 decembrie) flăcăii și, prin unele locuri fetele să se stringă la o casă anume aleasă unde duc timp de mai bine de o lună, (plină la „Bobotează”) o viață de obște. Această ceată de flăcăi este foarte bine organizată pe principii care amintesc de organizarea militară. Ceata își alege un vâtaf. Acesta este cel care conduce întreaga activitate. În unele locuri ceata numără până la o sută de tineri. Și chiar mai mult. În cadrul cetei este desemnat un flăcău care va purta pe timpul colindatului „colinda” (sau corindă). Acesta este un băț lung de circa 1—2 metri, împodobit cu crenguțe de brad și panglica tricoloră, în care se pun colindii primitivi de ceată, pe timpul colindatului. De asemenea sunt aleși flăcăii care se vor ocupa de stringerea darurilor, flăcăii care se vor îngriji de asigurarea celor necesare cetei pentru a-și duce în mod normal viața, pe perioada în care vor locui la Casa obștei etc. Rolul cetei în pregătirea tinerilor pentru viață este evident. Sunt, de asemenea desemnați cei ce vor juca mai târziu „Irozii”, „Capra”, „Caiuții”, jocurile cu măști, „Ursul” și celelalte obiceiuri. Timp de trei săptămâni, până în ajunul Crăciunului, tinerii vor învăța colindele, vor pregăti colindatul. În ajunul Sfintei sârbători a Crăciunului începe colindatul. Rareori se întâmplă ca într-un sat să fie mai multe cete. Colindatul, obicei străvechi, se face începând cu

Ajunul Crăciunului și continuă până la „Bobotează”. Colindele cîntate diferă de la casă la casă. Există colinde de gospodari, colinde de fetiță, colinde de băiat, colinde pentru tineri căsătoriți, colinde de flăcău, de fată, de bătrîn. Textele lor ca și textele urărilor ce se adresează amintesc deopotrivă de tradițiile neamului din perioada precreștină cit și de tradițiile creștine. O simbioză firească pentru ea totdeauna, preotul satului, el însuși fiu de țăran, s-a situat în fruntea obștelor, ca sfătuitor, ca om cu carte, ca părinte spiritual al tuturor. Așa cum de altfel, religia ortodoxă propovăduiește. Biserica ortodoxă română a fost alături totdeauna de aspirațiile naționale, ferindu-se de deznaționalizarea a noastră. Încercată de marile imperii care ne-au înconjurat. Semnificativ pentru obiceiul cetei este faptul că ea dăinuie și peste an, vataful cetei judecînd pricinile ivite între tineri. În perioada colindatului jocurile cu măști („țurca” sau „capra”, „ursul” și celelalte, care trebuie privite ca un tot unitar) ca și urările de anul nou (plugul, semănatul, ș.a.) reprezentau deznăscuturile stihilor care vor fi înfrinse odată cu bolezul domnului (la 6 ianuarie). Pe 7 ianuarie se joacă ultimul dans al „țurcării” care este „înmormintată cu pompa”. După care ceata se sparge și flăcăii și fetele revin la casele lor. Pe timpul colindatului flăcăii poartă costume naționale, avînd la vedere panglica tricoloră.

Pițărăii

Întîind flăcăii cel mari, copiii se organizează și ei în grupuri de colindători (pițărăii). Ei colindă mai mult ziua. Urările lor sînt specifice vrștei: „Bună dimineața la Moș Ajun”, „Florile dalbe”, „Chiraleisa”, „Pițărăii”, „Sorocova”, „Plugușorul”... Lor li se dau, ca daruri, mere, nuci, colaci, cîrnați și altele specifice vrștei. Pițărăii nu depășesc vrsta de 14—15 ani. Și ei sînt îmbrăcați în costume naționale și poartă panglică tricoloră.

Cîntecele de stea și teatrul popular

În tradiția noastră ortodoxă obiceiul colindatului de Crăciun de sorginte precreștină a fost asimilat. Nașterea Domnului, prilej de bucurie pentru toți este și prilej de urare și de rugă pentru binele neamului. Nașterea Mîntuitorului este oglindită în cîntecele de stea, în teatrul popular („Irozii”, „Jienii”) în celelalte colinde care preamăresc pe Domnul Iisus și pe Fecioara Maria. Mîntuirea noastră prin

credință întru Hristos este o idee centrală a cîntecelor de stea, a colindelor a tuturor obiceiurilor de Crăciun. Și în acest an să primim cu bucurie colindătorii după tradiția noastră creștină ortodoxă. Și să ne urăm unul — altuia, după bunul obicei românesc, la mulți ani cu sănătate, belșug în toate, pace pe pămînt și în inimi fără întreceri între oameni „bună învoire”!

FEMEIA, TOT FEMEIE!

Și de Paști, și de Crăciun

O zicală... adevărată

Se spune, de obicei, că femeia este jumătatea bărbatului. Ceea ce, dacă ne gândim la „pereche”, e cit se poate de adevărat. Pe vremuri, lucrurile stăteau însă altfel. În Evul mediu, de pildă, a existat în Sardinia, Republica Sassari, unde, articolul 33 din Constituție prevedea: „Cine va spune unui celățean hoț, mișel, minț și alte cuvinte insultătoare va plăti drept amendă 20 de lire genoveze. Ca martori ajung un bărbat sau... două femei”.

Tăcerea nu întotdeauna e de aur

În Ciukotka, legile aspre ale tundrei glăsuțau: „Dacă ești femeie, să taci!”. Pe lângă faptul că femeile nu aveau voie să vorbească decât în caz de forță majoră, le era interzisă pronunțarea unui întreg șir de sunete. Pe r, de pildă, trebuiau să-l pronunțe ca pe ț!

Soacra și nora

Pe insula Sumatra exista obiceiul ca femeile să nu vorbească între ele. Astfel nora nu avea să se adreseze soacrei decât prin intermediar. Dacă nu se găsea prin apropiere o terță persoană era obligată să vorbească prin intermediul unui obiect: o piatră, un copac etc. Cu timpul, piatra a fost destituită din funcția de intermediar, admisă fiind doar în cazul în care soacra sau nora aveau de comunicat o... bucurie!

Reputația medicinei

În Italia, la Milano, cu cîteva secole în urmă, se obișnuia ca atunci cînd murea un paci-

ent, medicul respectiv să agațe, în mod obligatoriu, un felinar roșu la poartă. Dar numai dacă decesul se referea la un bărbat.

Acolo unde femeia e ținută în palme

Chiar și în zilele noastre, în Kumana, în Sudan, femeia are un procurator special, care o apără și pedepsește bărbatul cu amenzi foarte aspre în cazul în care își permite să o maltrateze. De unde și zicala: „pe o femeie să nu o atingi nici cu o floare”.

O idee care nu strică să fie preluată

La Beni Amer, dacă bărbatul și-a insultat nevasta, este obligat prin lege să-i facă un dar prețios. În caz că nu are cu ce să cumpere un asemenea cadou este obligat să stea în fața casei, pradă intemperiilor, pînă cînd victima se îndură să-l jerte. Dacă s-ar aplica această lege și la noi, mă gândesc ce vizitare ar face „No-marta!” și ce plouați ar fi bărbații...

Mi-s cu Miss la cîrciumă

Astăzi am întîlnire cu Miss. Tocmai astăzi, cînd sînt atît de bolnav! Ierj am bătut toată ziua vodecă, iar astăzi capul mi-e ca o baniță. În gură am tot felul de acizi și baze.

Ne întîlnim la ora 15. Eu vin cu cinci minute mai devreme și îmi e frig de mor, mă învîrt de ici-colo cu minile adînc înfipte în buzunare și tremur ca un lăutar. Ea apare la 15 și 10. Clătîndu-mă, mă îndrept spre ea. De departe-l spun: „Frumoasă mal eștil”. Ea chicotește, mulțumită de prima impresie. Mergem alături de mine. O văd frumoasă, dreaptă, strălucitoare. Eu mă simt groaznic, am ochii turburi, de cline turbat, merg aplecat și fac eforturi să-mi înghit saliva.

Fata are nevoie de mine și nu-și economisește farmecele. Mă la de cot și-mi cîrpește întruna — Dumnezeu știe ce! Brațul de care sînt ținut începe să amorțesească, apoi să se umfle și să mă doară îngrozitor, dar nu schitez nici un gest de eliberare.

Fac eforturi să aud ce-mi spune, dar pe mine mă obsedează părul meu sînos, de belțan, mă doare barba mea de trei zile, mă rușinează hainele mele din care se ridică un miros amar, de tutun. Mă înfrîcșez fără margini părul ei frumos, curat, ochii ei limpezi, buzele ei senzuale, parfumul ei scump. Știu că sînt extraterestru lumii ei și asta mă mîhnăște nespun. Toată lumea întoarce capul după noi. Mal precis după ea.

Eu nici nu exist. Așa mă revoltă și mă face să ridic vocea,

să gesticulez larg. Ea rîde întruna — habar n-am de ce — iar cînd vorbește, spune numai stupidenii, dar nici prin cap nu-mi trece să o judec. Mă judec pe mine, îmi inventez cu voce tare viața, ledalurile, visele — frumoase și stupide ca și ea, fi-rește — și-mi vine să plîng de neputință.

A doua zi după Crăciun

Ea are nevoie de lume, vrea să intrăm într-un restaurant să mîncăm ceva. Eu aș vrea să ne ascundem undeva, unde să fim doar noi doi. În plus, ieri mi-am bătut tot salariul și nu am nici un ban în buzunar. Cu moartea-n suflet, intru în restaurant. De data asta chelnerul vine alături de repede! Comandăm — mal precis comandăm ea. Mie mîncarea îmi rămîne-n gît, ea mal vrea o porție. Bem whisky, fumăm Marlboro și eu mă consum mal tare ca țigara. De cîteva ori, simt că voi leșina la masă. Numai Zeii știu cit de greu mi-a fost să rămîn la masă, să nu mă ridic și să nu fug în lume! În loc de bani, îmi las buletinul de identitate.

Cînd ne ridicăm de la masă, toate privirile sînt ațintite spre noi. Se face o liniște care mă apasă mai tare ca o lespede de mormînt. Ea e veselă, degajată, mă întrebă drăgălaș dacă nu s-a murdărit pe pantalon și mă pune să-i privesc partea dorsală. Eu privesc și roșesc prosteste.

Afară, aerul proaspăt mă face să-mi mal revin. Dar nu pot să stau mult timp. Vreau să merg undeva, la un chef, sau cam așa ceva. N-am mal rezistat: gîtuș de furie, clocotînd de ură, îi spun că nu vreau, că trebuie să plec acasă, că nu mă simt bine. Mă privește disprețuitoare și-mi spune ironic: „Noapte bună!”.

Tao și n-apuc să-mi fac multe planuri pentru că, în dreptul nostru, oprește un Mercedes alb și șoferul, parfumat și galant, mă oferă s-o ducă acasă. Ea ridică ștrengărește, se întoarce spre mine, îmi spune că ne întîlnim mîine, la ora 17 și dispare în mașină, iar mașina dispore în orizont.

Eu plec spre casă și nu știu de ce, dar încep să mă înveselesc. Acum nu-mi mal e rușine de mine, de fața mea, de mirsul meu, de sărăcia mea. Încep să cînt și devin atît de fericit, încît simt nevoia să intru în prima cîrciumă care-mi țese în cale. Acolo, după trei pîhărele, mă pot fi putut vedea cum mal dădeam cu pumnul în masă și cum mal declaram onoratei asistențe că sînt fericit. Și așa eram!

CALENDAR

1993

IANUARIE

L	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
J	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

FEBRUARIE

L	1	8	15	22
M	2	9	16	23
M	3	10	17	24
J	4	11	18	25
V	5	12	19	26
S	6	13	20	27
D	7	14	21	28

MARTIE

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	20
M	3	10	17	24	31
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

APRILIE

L	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	
D	4	11	18	25	

MAI

L	3	10	17	24	
M	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
J	6	13	20	27	
V	7	14	21	28	
S	1	8	15	22	29
D	2	9	16	23	30

IUNIE

L	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
J	3	10	17	24	
V	4	11	18	25	
S	5	12	19	26	
D	6	13	20	27	

IULIE

L	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
J	1	8	15	22	29
V	2	9	16	23	30
S	3	10	17	24	31
D	4	11	18	25	

AUGUST

L	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	31
M	4	11	18	25	
J	5	12	19	26	
V	6	13	20	27	
S	7	14	21	28	
D	1	8	15	22	29

SEPTEMBRIE

L	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
J	2	9	16	23	30
V	3	10	17	24	
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

OCTOMBRIE

L	4	11	18	25	
M	5	12	19	26	
M	6	13	20	27	
J	7	14	21	28	
V	1	8	15	22	29
S	2	9	16	23	30
D	3	10	17	24	31

NOIEMBRIE

L	1	8	15	22	29
M	2	9	16	23	30
M	3	10	17	24	
J	4	11	18	25	
V	5	12	19	26	
S	6	13	20	27	
D	7	14	21	28	

DECEMBRIE

L	6	13	20	27	
M	7	14	21	28	
M	1	8	15	22	29
J	2	9	10	23	30
V	3	10	17	24	31
S	4	11	18	25	
D	5	12	19	26	

RINDUIELI BISERICESTI

ZILE DE POST

- Toate zilele de miercuri și vineri de peste an, afară de cele însemnate cu harți.
- Ajunul Bobotezei (5 ianuarie)
- Tăierea Capului Sf. Ioan Botezătorul (29 august).
- Înălțarea Sfintei Cruci (14 septembrie).

POSTURI MAI LUNGI

- Postul Sfințelor Paști (1 martie - 17 aprilie).
- Postul Sf. Ap. Petru și Pavel (14-28 iunie)
- Postul Adormirii Maicii Domnului (1-14 august)
- Postul Nașterii Domnului - al Crăciunului (15 noiembrie - 24 decembrie)

NU SE FAC NUNTI

- În toate zilele de miercuri și vineri de peste an.
- În 29 august și 14 septembrie.
- În ajunul praznicelor împărătești.
- În postul Sfințelor Paști (1 martie - 17 aprilie).
- În săptămâna lumînată (18-25 aprilie).
- În duminica Rusaliilor (6 iunie).
- În postul Sf. Ap. Petru și Pavel (14-28 iunie).
- În postul Adormirii Maicii Domnului (1-14 august).
- În postul Nașterii Domnului - al Crăciunului (15 noiembrie - 24 decembrie).
- De la Nașterea Domnului pînă la Botezul Domnului (Boboteaza).
- Cinstirea martirilor Revoluției se face în zilele de pomenirea eroilor neamului și Indosebi între 10-22 decembrie.

CITIȚI
ZILNIC
ZIARUL

ZORI NOI

Porcucideri de sezon, sau genocidul porcilor

Ieșeam din bloc cu intenția de a mă deplasa spre stația de autobuz. Atenția îmi fu atrasă, brusc, de un guițat puternic, provenind de pe trotuarul din fața unei scări vecine. Căzupe prima zăpadă mai consistentă din an. Incepuse deja ora porcuciderilor de sezon. Așadar, patru inși de talie peste cea mijlocie încercau să-l convingă pe porcu' să se-ntoarne cu „adidașii” în sus. Dumnealui, nefiind de acord, bănuind cu mintea sa de „măi animalule” că i se (va) coace ceva — respectiv șoricu' — se împotriva cu viteză scoțind pe botic țipetele caracteristice. Un copilăș de clasa întâi — cu indulgență, având în vedere înălțimea sa — tocmai se apropia de locul supliciuului, pe o alee. Brusc, „porcul dracului” (nr. — expresia nu ne aparține) se smucește, ajungând în mijlocul străzii. Tura după el, prinși de o ureche și de propria coadă doar doi dintre călăi, ceilalți doi fiind pierduți în bloc-starturi. Direcția de deplasare — spre locul de unde venise puștiul. Dind dovadă de prezență de spirit, acesta începu să-și strige în ajutor ca din gură de șarpe, tatăl. O făcu, sără-

cuțul, cu atita tragere de inimă încît porcovanul (era o matahală de vreo 150 kg, un exemplar reușit al rasei Marele Alb) se opri instantaneu, ciulindu-și urechea liberă. Gest fatal pentru el intrucît în secunda următoare fu din nou înșfăcat. Unul din agresori încearcă un procedeu de judo, ceva pe la gleznă, dar fiindcă ipochimenul avea două picioare în plus „pe spate”, manevra nu reuși. Au urmat alte guițături, alte strigăte după taticu. Pe acest fond audio-vizual m-am îndepărtat, nevrind să întirzii la serviciu. In autobuz, pe tot parcursul drumului, m-am tot gîndit care o fi fost deznodămîntul scenei la care asistasem. Conform legilor lui Murphy, trei variante se desprind ca fiind cele mai posibile. Le redau. 1. Tatăl copilului a ucis porcul cu o lovitură de karate, salvîndu-și astfel fiul. 2. Au fost chemați oamenii de la Minolta, în speranța că poate au ei vreo idee despre cum se poate „rezolva” porcu'. 3. Făcîndu-i-se milă de bieții oameni, porcul s-a sinucis, aruncîndu-se sub roțile unei Rabe, care tocmai trecea pe acolo.

De Crăciun vin și turcoaiacele acasă...

Auzisem de mai multă vreme, că de un timp, prin Valea Jiului, bintuie vreo patru turcoaiace. Nu mi s-a părut nimic deosebit. Cu atita libertate de mișcare nici nu-i de mirare să ajungă și pe la noi turcoaiace. Ce, numai româncele să meargă la turci? Să mai vină și ale lor la noi, la români. Intr-un fel chiar m-am bucurat, auzind atitea despre turcoaiacele Văii Jiului. Chiar îmi spuneam în gînd: iată domnule că am și intrat în Europa. Chiar dacă nu toată România, măcar noi cei din Valea Jiului. Să avem și noi turcoaiacele noastre!

Așa că nu m-am lăsat pînă nu le-am văzut și eu. Nu, nu vă speriați! N-am reușit să le văd pe toate. Am văzut doar două. Mi le-a arătat un amic, mai umblat prin lume.

Drept să spun am rămas o clipă blocat. Imbrăcate în cîte un gen de trening tip bufant, cu pantaloni tip șalvari, de culoare verde mărturisesc că, chiar la prima vedere imbrăcămîntea lor nu arăta nimic deosebit. In rest, „femei” ca lumea, ce mai... Săreau în ochi pe stradă de la o poștă. Nu numai că erau într-adevăr frumoase. Dar îți inspirau o așa atmosferă, încît dacă, întimplător, n-aș fi călcat

în grăpa, din stradă de lingă restaurantul Central (știți au săpat acum o lună la o conductă), aș fi putut crede chiar că mă aflu la Istanbul. De-acolo auzisem că au venit turcoaiacele. Dar aș, eram tot la Petroșani și parcă tot nu-mi venea să cred ochilor, că în sfîrșit au ajuns și turcoaiacele la noi. Dar ele treceau în carne și oase pe lingă mine și amicul meu și am rămas și mai mut cînd turcoaiacele i-au aruncat în colțul gurii „un servus” pur ardelenesc șoptit printre buzele ce adăposleau cine știe ce cantități de ruj, de o culoare absolut stridentă în raport cu cea a părului. Întrebarea a venit sec de la sine: „Păi bine, mă tu de unde te cunoști cu ele?” „A, păi nu știi?”. Turcoaiacele noastre nu s' din Turcia. Sint de-ale noastre. Dar fac săptămînal Turcia. Și de-aici denumirea. Doar n-ai crezut că s' turcoaiace?...

Ce să mai zic? Și eu, naivul, care credeam c-am văzut aici la Petroșani turcoaiace adevărate... Doamne! Doamne! Ce-ați avea mă fraților cu fetele noastre? Că pînă vin turcoaiacele în Valea Jiului, măcar acum, de Crăciun să ne bucurăm de-ale noastre.

Dacă nu o să găsim pilule anticoncepționale, musai să o mincăm !!!

UMOR

Un turist se plinge altuia:
— Am găsit în patul meu un purice mort și n-am putut închide ochii toată noaptea.
— De ce? Doar zici că era mort.
— Da dar la înmormintarea lui au venit o mulțime de rude.
*
— Parcă spuneai cîndva că nu știi cum ai putea trăi fără mine...
— Pe atunci nu bănuiam, acum știu: mult mai ieftin.
*
Un prieten, unui obez, care mîncă multe sarmale:

— De ce nu respecti prescripțiile de slăbire recomandate?
— Cum adică, să flămînzesc ani la rînd ca să trăiesc cîteva zile mai mult?

— De-abia te ții pe picioare...
Faci rău că bei atît de mult!
— Nuuu! Fac rău că vreau să umblu...

— Ia revedere scumpă doamnă. Nu vă mai osteniți să mă conduceți pînă la ușă.
— O! Dar nu este nici o ostenală, e o adevărată plăcere!

— Ce înseamnă asta? Pretinzi că ești orb și citești revista?
— Nu citesc... Mă uit doar la poze...

— Ce noapte minunată!
— Așa este, dar ce păcat că sintem căsătoriți!

— Te rog, George, lasă-te de băut, de dragul meu!
— Dar, dragă, eu nu beau de dragul tău!

Știați că...

...aceiași calendar se repetă din 28 în 28 de ani?

...nici un secol nu poate începe într-o zi de vînceri sau de duminică?

HOROSCOPUL CRĂCIUNULUI

Publicăm astăzi, în premieră, corespondența semnelor lunare „clasice” cu cele ale zodiacului chinezesc. Pentru amănun-

te, adresați-vă în scris redacției. Secția „Enigme, magie, zodiiace” vă urează noroc și sărbători fericite!

Ajunul

SAGETATOR — SOBOLAN
O criză de gelozie vă poate otrăvi ziua.
CAPRICORN — BOU
Ordinea și curățenia din casă vă subjugă total.
VARSAȚOR — TIGRU
Capacitatea dv. de a domina „inasele” se manifestă plenar.
PEȘTI — IEPURE
Cu puțină vicienie, puteți obține avantaje imense.
BERBEC — DRAGON
Este posibil un mic scandal, în urma exploziei dv. minioase.
TAUR — ȘARPE
Debut într-o relație în care cavintul de ordine este averea.
GEMENI — CAL
Apetitul sexual depășește limitele decenței.
RAC — OAIIE
Preocupările de natură spirituală vă fac să uitați de ciclul infernal al banilor.
LEU — MAIMUȚA
Imaginea dv. despre sine suferă o alterare vizibilă.
FECIOARA — COCOȘUB
Aveți sarcină clară de a pune la punct un aranjament delicat.
BALANȚA — CHINELE
Dacă nu vă deschideți spre un dialog sincer nu veți găsi înțelegeri.
SCORPION — MISTREȚ
Reunite „de familie”... extln...

Prima zi

SAGETATOR — SOBOLAN
Inclinația dv. spre treburi gospodărești este din plin valorificată.
CAPRICORN — BOU
Posibile dispute mărunte, soluționate prin forță.
VARSAȚOR — TIGRU
Atitudine șovăielnică și citiva hotăriri pripite...
PEȘTI — IEPURE
Ziua norocului — la a doua încercare...
BERBEC — DRAGON
Putere și vitalitate puse în slujba propriei satisfacții.
TAUR — ȘARPE
Tentația jocurilor de noroc e irezistibilă și vă poate ruina brusc.
GEMENI — CAL
Sinteți „centrul lumii” dv. de fiecare zi.
RAC — OAIIE
Veți evita, cu greu, capcana unei grele promisiuni.
LEU — MAIMUȚA
Eipsa de respect pentru ceilalți vă izolează.
FECIOARA — COCOȘUB
Vorbăria fără rost vă înănlncă timpul și... mijloacele.
BALANȚA — CHINELE
Exercițiți o atracție sexuală deosebită asupra anturajului.
SCORPION — MISTREȚ
Sinceritatea dv. vă face agreabil(ă) și dorit(ă).

A doua zi

SAGETATOR — SOBOLAN
Astăzi puteți recupera restanțele la capitolul „lecturi suplimentare”.
CAPRICORN — BOU
Emoția gratuită a unei întâlniri „epocale” va poate afecta sănătatea.
VARSAȚOR — TIGRU
Sinteți „folosit(ă)”, în scopuri străine de interesele dv.
PEȘTI — IEPURE
Manierele dv. impecabile suscită interesul sexului opus.
BERBEC — DRAGON
Diferență colosală de la vorbă la faptă.
TAUR — ȘARPE
Cultivați misterul și veți afla adevărul!
GEMENI — CAL
Suferiți datorită faptului că vi se dă un „plan” de lucru.
RAC — OAIIE
Scopul nu scuză metodele dv. „hoșești”...
LEU — MAIMUȚA
Inteligența dv. devine idol, la care se închină „stupid people”.
FECIOARA — COCOȘUB
Nu sinteți scutit(ă) de muncă de rutină nici măcar în zi de sărbătoare...
BALANȚA — CHINELE
Încercați să vă ascundeți cînlismul sub masca indiferenței.
SCORPION — MISTREȚ
Recapitularea „gafelor” și schimbarea tacticii de luptă.

Hai noroc și...

VĂ UREAZĂ:

COLINDATORII: Vali Locotă, Gheorghe Chirvasă, Paul Niculescu, Ștefan Cimpoi, Horațiu Alexandrescu, T. Vințan, D. Neamțu, Milica, Ileana, Ungureanu, Preda chioșcărițe, popor...
MOȘ CRACIUN: Mircea Bujorescu.